

VIRZIET PRĀTU PRETĪ DIEVAM

NEPIEKĒŠANĀS IR GARĪGUMA KARALISKAIS CEĻŠ

Mīlestības iemiesojumi!

Mūsdienu pasaulē cilvēka dzīve ir ļoti īpatnēja. Ļoti labi zinot, kas ir labs, kas slikts, kas ir cēlsirdīgi, kas ir zemiski, cilvēks nespēj virzīties pa pareizo ceļu. Viņš zina, kas ir labs, bet neseko tam. Viņš zina, kas ir slikts, bet nav spējīgs atsacīties no tā. Kāds tam ir iemesls? Tam pamatā ir vienīgi cilvēka vājības. Cilvēks iesaistās ļaunā rīcībā, bet vēlas saņemt labas rīcības nopelnus. Viņš nav gatavs stāties pretī sekām no savas ļaunās rīcības.

IEROBEŽOJIET SAVAS VĒLMES

Cilvēka sirdī ir iemājojis ļaunums un liek viņam virzīties pa nepareizu ceļu. Ir divi galvenie šī ļaunuma iemesli: pirmais ir iekāre (*Kama*) un otrais ir dusmas (*Krodha*). Iekāre padara cilvēku dzīvniecisku; tā pārvērš cilvēciskas īpašības par dzīvnieciskām īpašībām. Lai vai cik augstu izglītots būtu cilvēks, viņš var būt lielisks zinātnieks, cilvēks ar lielu autoritāti un augstu amatu, bet viņš nespēj kontrolēt savu iekāri un savas vēlmes. Pārāk spēcīgas vēlmes maldina cilvēku. Rāmājanā tas ir ilustrēts ar Ravanā piemiņu. Viņš bija ļoti izglītots, bagāts un ietekmīgs. Par spīti tam viņš pats izraisīja savu sagrau. Kāds tam bija iemesls? Iemesls bija tāds, ka viņš nespēja kontrolēt savas vēlmes. Savu iznīcinošo vēlmju dēļ viņš pazaudēja atšķiršanas spēju un nespēja vairs atšķirt, kas ir labs un kas ir ļauns. Mums ir jāiemācās kontrolēt ne tikai savas vēlmes, bet arī savas maņas. Tikai tādēļ, ka mums ir piešķirtas acis, mums nav jāpielieto tās, kā vien mums ienāk prātā. Tāpat arī mums ir ausis. Tas nenozīmē, ka mums ir jāklusās jebkas un viss. Līdzīgi, arī mēle mums nav jāpielieto kā vien ienāk prātā. Nekad nesakiet kaut ko tādu, kas var kādu sāpināt! Nekad neaizvainojiet citu cilvēku jūtas ar skarbiem vārdiem! Un mums ir piešķirts spēcīgs prāts. Tas klejo, kur vien tam iegribas. Vēja ātrums ir ierobežots, bet prāta ātrumam nav nekādu ierobežojumu. Tas pārdomā visādas nevajadzīgas lietas. Un mums ir rokas. Mums nevajadzētu darīt ļaunu ar savām rokām.

*Neskatiet ļaunu, skatiet, kas ir labs;
Neklausieties ļaunu, uzklausiet, kas ir labs;
Nerunājiet ļaunu, runājiet, kas ir labs;
Nedomājiet ļaunu, domājiet, kas ir labs;
Nedariet ļaunu, dariet, kas ir labs;
Tas ir ceļš pie Dieva.*

Mums ir jāsaprot, ka viss, kas ir labs, ienāk mūsos caur maņām. Mēs nedrīkstam atstāt vietu nekam ļaunam. Ļaunās īpašības rodas no atrašanās sliktā kompānijā (*Dussanga*). Tādēļ bēdziet projām no sliktas sabiedrības! Citādi sliktas sabiedrības rezultātā jūs dzīve novirzīsies pa nepareizu ceļu.

Kad putekļi uz zemes sajaucas ar gaisu, tie paceļas gaisā. Taču tiem nav spārnu, lai tie varētu pacelties. Bet, sajaucoties ar ūdeni, tie paši putekļi plūdiņš lejā. Arī lai dotos lejup, tiem nav kāju. Taču vienā gadījumā tie paceļas augšā, bet otrā gadījumā – dodas lejā. Kādēļ tā? Iemesls tam ir draudzība. Kad tie draudzējas ar vēju, tie ceļas augšup. Kad tie draudzējas ar ūdeni, tie dodas lejup. Pateicoties sabiedrībai, ar kuru cilvēks biedrojas, viņš iegūst labas vai sliktas īpašības. Tādēļ turieties pa gabalu no sliktas sabiedrības.

TRENĒJIET KONTROLI PĀR SAVĀM MAŅĀM

Taču ar izvairīšanos no sliktas sabiedrības vēl nepietiek. Pieņemsim, ka jūs esat diabēta slimnieks. Nepietiek ar to, ka jūs dzerat zāles, jums ir arī jāievēro diēta. Kopā ar zāļu lietošanu diētas ievērošana ārstēs jūs un sniegs atvieglojumu. Tātad nepietiek ar to, ka jūs atstāsi sliktu sabiedrību, jums ir arī jāpiebiedrojas labai sabiedrībai. Draudzējieties ar labiem cilvēkiem. Taču, kurš ir labs? Kurš ir slikts? Cilvēka dzīvei ir noteikti ierobežojumi. Sabiedrībai ir noteikti pieņemtie likumi. Balsties uz sabiedrības likumiem, kurš ir labs? Par labu var uzskatīt cilvēku, kuram piemīt trīs īpašības. Kādas ir šīs īpašības? Mīlestība pret Dievu, bailes no grēka un tikumiska uzvedība sabiedrībā. Šīs trīs īpašības pacels cilvēku cēlos augstumos. Ja cilvēkam ir bailes no grēka, tad viņam būs arī mīlestība pret Dievu. Ja viņam ir mīlestība pret Dievu, tad viņš var attīstīt sevī tikumisku uzvedību. Cilvēks ar šīm trīs īpašībām ir patiesi cilvēciska būtne. Šīs trīs īpašības ir saistītas ar sirdi, galvu un rokām. Tās ir 3 cilvēciskas vērtības, kas sākas ar burtu H. Angļu valodā *heart* – sirds, *head* – galva un *hand* – roka. Mums ir jāprot kontrolēt šie trīs elementi. Tikai tad cilvēciskās vērtības varēs mūsos attīstīties.

Mūsdienās mēs esam pazaudējuši cilvēciskās vērtības. Kāds ir iemesls šai degradācijai? Tikai iekāre un dusmas. Rāmājanā Ravana neizmantoja labvēlīgi savu redzi (*Drishti*). Viņš ar ļauniem nodomiem skatījās uz Situ. Pret jebkuru cilvēku, uz kuru tu paskaties, tev ir jābūt labsirdībai. Tavas acis ir svētas. Vienmēr atrodi tām svētu pielietojumu. Tavs redzējums (*Drishti*) ir tas pats, kas radīšana (*Srishti*). Skatiens spēj sadedzināt pasauli pelnos. Tāpat tas var arī izglābt un aizsargāt to. Tādēļ atrodi atbilstošu pielietojumu savām acīm. Ļaunas domas tevī rodas tikai dēļ tava negatīvā redzējuma.

Ravana izraisīja savu sagraīvi pateicoties negatīvam redzējumam un ļaunām domām. Hanumans sajuta, ka šāds ļauns dēmons ir pelnījis sodu. Ravanai tiesā Hanumans sāka viņu apsūdzēt: „Tev pietrūkst rakstura. Kaut arī tu esi bagāts, ietekmīgs un izglītots, tu nekontrolē savas maņas. No pasaulīgā skatu punkta tu esi augstā amatā, bet tavas maņas ir izraisījušas tavu tikumisko pagrimumu. Tādēļ tu neizvairīsies no soda.”

Kad Hanumans apsūdzēja Ravana, viņš bija ļoti dusmīgs. Šīs dusmas aizdedzināja Hanumana mugurpusi un uguns visbeidzot nodedzināja visu Lanku. Liesmas izplatījās visapkārt. Hanumans sēdēja uz koka un domāja, ka Ravana ir pelnījis šādu sodu. Tikai tad viņa dusmas norima. Kad viņa dusmas bija noplakušas, viņš iedomājās: „Šajā pašā Lankā atrodas arī māte Sita. Es nepārdomāju savu rīcību. Es esmu nodedzinājis Lanku! Kas tagad notiks ar māti Situ? Es ierados šeit, jo rūpējos par viņas labklājību. Es esmu pilnībā visu sabojājis un neesmu izpildījis mērķi, kādēļ Rama mani šurp atsūtīja. Un iemesls tam ir manas dusmas.”

Tas, kam ir dusmas, nebūs veiksmīgs nevienā no saviem centieniem.

*Viņš ieegrims grēkos un viņu izsmies viens un visi.
Viņa paša cilvēki viņu pametīs.
Viņš pazaudēs visu savu bagātību un cieņu.
Viņa dusmas viņu pilnībā sagraus.
/Telugu dzejolis/*

Tā domāja Hanumans. Tā bija Ravanans iekāre, kas izraisīja viņa sagravi. Viņā iemiesojās ļauna, nevaldāma iekāre, ko viņš nespēja kontrolēt.

KĀDAS IR DOMAS, TĀDS IR REZULTĀTS

Cilvēkam var būt vēlmes, bet viņš nekad nedrīkst ļaut tām kļūt pārspīlētām. Ja tu esi izslāpis, tad ir pietiekami izdzert glāzi ūdens. Ja tu atrodi mežā un esi izslāpis, tad tev jābūt apmierinātam, ja tu tiec pie ūdens glāzes. Tu nevari vēlēties aukstu atspirdzinošu dzērienu mežā. Kā gan tu to varētu dabūt mežā? Tā ir pārspīlēta vēlme. Viss visums ir Višnu Dieva iemiesojums. Visums ir paša Dieva forma un tas ir koks, kas piepilda vēlēšanās (*Kalpa Vriksha*). Tas piepildīs visas tavas vēlēšanās. Pastāv vieta, kas nesīs augļus katrai cilvēka domai. Taču slikta doma nesīs tev sliktu rezultātu un laba doma nesīs tev labu rezultātu. Izstāstīšu nelielu piemēru.

Karstā, saulainā laikā kāds cilvēks pastaigājās pa mežu un uzgāja lielu koku savā ceļā. Viņš apstājās zem tā, lai atpūstos. Tas bija koks, kas piepilda vēlēšanās, bet ceļotājs to nezināja. Kad viņš iedomājās, cik jauki būtu, ja viņš varētu padzerties ūdeni, viņš pēkšņi ieraudzīja trauku pilnu ar aukstu ūdeni sev priekšā. Kad viņš bija padzēries un atguvies no noguruma, viņš sajūtās izsalcis un nodomāja, cik laimīgs viņš būtu, ja varētu dabūt garšīgu ēdienu, lai remdētu izsalkumu. Cik liels bija viņa pārsteigums un prieks, kad viņa priekšā parādījās lepns ēdiens! Kad viņš bija ieturējis gardu maltīti un bija paēdis, viņš sajūtās apmierināts un nodomāja, cik brīnišķīgi būtu, ja šeit būtu mīksta gulta, kurā viņš varētu pagulēt. Tajā pašā brīdī mīksta gulta parādījās viņa priekšā kā viņš bija vēlējies. Kad ceļinieks bija apgūlies uz gultas, viņš nodomāja, cik jauki būtu, ja viņa sieva būtu šeit un pamasētu viņam kājas. Nākamajā brīdī viņš ieraudzīja sievu sev priekšā. Viņš bija ārkārtīgi pārsteigts, ieraugot sievu šajā vietā, un nodomāja: „Mana sieva dzīvo ciematā. Lai viņa nokļūtu šeit, paietu divas dienas. Kā gan viņa varēja nonākt šeit brīdī, kad es par viņu iedomājos? Varbūt viņa nemaz nav mana sieva; visticamāk kāds ļauns gars ir parādījies viņas formā, kurš tagad taisās mani apēst.” Koks, kas piepilda vēlēšanās, deva visu, ko cilvēks ievēlējās. Tādēļ uzreiz parādījās ļaunais gars un viņu apēda.

Dievs arī ir kā koks, kas piepilda vēlēšanās, tiem, kas viņā meklē patvērumu. Ko vien viņi Dievam lūdz, viņš piepilda viņu vēlēšanās un iedod prasīto. Gudri cilvēki Dievam lūdz vienīgi viņa žēlastību, kas var sniegt viņiem visu. Tie, kas sāk lūgt Dievam lietu pēc lietas rīkojas muļķīgi. Viņi visbeidzot palūdz ko tādu, kas atnes viņiem nelaimi. Tādēļ ir tāds teiciens – kāds ir prāts (*Mathi*), tāds ir liktenis (*Gathi*).

Stāsta vēstījums ir šāds: kāda ir doma, tāds ir rezultāts. Kad ceļotājs vēlējās ūdeni, viņš to saņēma. Vai viņam ar to jau nevajadzēja būt apmierinātam? Bet viņš vēl vēlējās arī gultu. Vai viņam nevajadzēja būt apmierinātam, kad viņš saņēma gultu? Pārspīlētas vēlmes tikai piesaista briesmas. Tāpēc mums jāiemācās kontrolēt savas vēlmes.

IEKĀRE UN DUSMAS IR DZĪVNICISKAS ĪPAŠĪBAS

Kad tavā sirdī ir iekāre, tu neesi spējīgs vairs neko labu izdarīt, jo iekāre kļūst par šķērslī. Tā ir tikai tava iekāre, kas pamudina tevi uz sliktu rīcību. Mēs sakām, ka mums ir ienaidnieki. Kas ir ienaidnieki? Tie, kas nodara tev pāri vai sāpina tevi ir tavi ienaidnieki. Taču šie ienaidnieki ir tevī pašā. Gan dusmas, gan iekāre nodara tev pāri un rada tev sāpes.

Tavam prātam nav miera dēļ tavām dusmām un iekāres. Dusmas ir iespējams kontrolēt, uzstādot ierobežojumus savām vēlmēm. Cilvēka dzīvē pastāv vēlmes. Tām bez šaubām ir jāpastāv. Taču tām ir jābūt ierobežotām. Ja tās ir pārspīlētas, tās nekad nav iespējams piepildīt.

Ir iespējams ieliet tikai tik daudz ūdens, cik liels ir trauks. Gangas upē ir pietiekami daudz ūdens. Okeānā ir ļoti daudz ūdens. Taču, ir iespējams iesmelt tikai tik daudz ūdens, cik liels ir trauks. Tu nevari iesmelt vairāk. Ja vēlies vairāk ūdens, nāc ar lielāku trauku. Tādēļ attīstiet dievišķu spēku! Apmierināt visa veida pasaulīgās vēlmes bez dievišķa spēka attīstīšanas ir pretrunā cilvēka dabai. Dusmas un iekāres ir dzīvnieciskas īpašības. Mums vajadzētu izvairīties no dzīvnieciskām īpašībām. Tas ir garīgums. Kas ir domāts ar garīgumu? Ne tikai badžanu dziedāšana, grēku nožēlošana un pielūgsmē. Nē! Jums ir jāatbrīvojas no savām dzīvnieciskajām īpašībām! Dusmas un iekāre ir jūsu patiesie ienaidnieki. Jums ir jāiemācās tie kontrolēt. Ja ļausiet tiem vaļu, tad nevarēsiet izbēgt no briesmām un nemiera. Kontrole, kontrole, kontrole; visam ir nepieciešama kontrole. Ir jābūt ierobežojumiem. Tā ir teikts vēdās. Nav iespējama labklājība bez disciplīnas. Kad tava ķermeņa parametri ir normas robežās, tu esi vesels. Kad šīs robežas ir pārkāptas, tas norāda uz slimību.

Mūsu ķermeņa temperatūra ir 36,6 grādi pēc Celsija. Tā ir normāla temperatūra. Ja tā ir 38 grādi, tas norāda uz drudzi. Līdzīgi, ja asinsspiediens ir 120 uz 80, tas ir normāli, bet, ja tas ir 90, tad sākas kāda sirds slimība. Redzei arī ir savi ierobežojumi. Ja jūs skatīsieties augstas intensitātes gaismā, acs tīklene var iegūt apdegumus. Mūsu dzīvei ir ierobežojumi. Cilvēka dzīve ir ierobežots uzņēmums. Ja jūs iesaistāties ierobežotā uzņēmumā un izejat ārpus šiem ierobežojumiem, jūs saņemsiet sodu. Taču jums nevajadzētu nekad saskarties ar jebkāda veida sodu. Ja vēlaties sasniegt dievišķumu, izvairieties no soda, jūsu rīcībai ir jābūt ar ierobežojumiem. Ir jābūt ierobežojumiem runāšanā, skatīšanā, iešanā, domāšanā. Visam ir jābūt zināmās robežās. Taču mūsdienās mēs pārkāpjam visas robežas. Mūsu iekāres, mūsu vēlmes ir neierobežotas. Vēdu mācībā vēlmju ierobežošanu tiek saukta par atturēšanos (*Vairagya*). Atturēšanās nozīmē vēlmju ierobežošanu. Dzīve ir garš ceļojums. Samaziniet savu vēlmju nastu. Mazāk bagāžas, vairāk komforta padara ceļojumu par baudu.

Ja dzīves ceļojumā jūs nesīsiet pārāk smagu bagāžu, tas būs apgrūtinājoši. Vēlmes ir bagāža. Pakāpeniski samaziniet savas vēlmes! Kad jūs samazināsiet pasaulīgās vēlmes, pieaugs jūsu garīgās vēlmes. Mūsdienās cilvēki vēlas garīgumu, taču vienlaicīgi palielina savas pasaulīgās vēlmes. Tā rezultātā rodas pārāk daudz pieķeršanās. Taču pieķeršanās nav svarīga! Nepieķeršanās ir garīguma karaliskais ceļš. Kā? Jums ir ģimene, bērni un māja. Dariet savus pienākumus! Pienākumi ir Dievs. Darbs ir pielūgsmē. Taču izvairieties no pārāk lielas pieķeršanās. Jums ir jāizglīto, jāpabaro savi bērni un jā rūpējas par tiem. Taču jūs nedrīkstat tiem pārāk pieķerties. Minēšu nelielu piemēru.

ZIEDOŠANĀS IR JOGA (SAVIENOŠANĀS AR DIEVU)

Apskatīsim putņus. Putnēnu māte aprūpē un pabaro tos. Taču cik ilgi? Līdz tiem ir izauguši spārni. Kad tiem ir attīstījušies spārni, putnēnu māte ļaus tiem aizlidot no ligzdas un uzsākt patstāvīgu dzīvi. Taču cilvēks rīkojas citādi. Cilvēks saglabā pieķeršanos līdz nāvei. Vai tas ir garīgums? Noteikti nē! Pakāpeniski pieķeršanās ir jāsamazina. Ja jums būs pieķeršanās saviem bērniem līdz nāvei, tad kad jūs varēsiet sevi atbrīvot? Dariet visu, kas ir jūsu pienākumos! Bet, kad būsiet to izdarījuši, tad saglabāji pieķeršanos vienīgi dievišķajam! Tā nav pasaulīga pieķeršanās. Pasaulīga pieķeršanās ir nepieciešama līdz zināmai robežai. Kad cilvēks novēro ierobežojumus savai dzīvei, viņš sajūt augstāko svētlaimi (*Paramananda*). Tikai dēļ pieķeršanās cilvēks piedzīvo daudz nemiera (*Asanthi*).

Atbraucot šurp no tālām vietām, jūs esat atstājuši jūsu vecākus, radniekus un citus tuviniekus. Tad kādēļ jums būtu jāveido jaunas pieķeršanās šeit? Vienkārši saki: „Labdien, labdien! Kā jums iet? Uz redzēšanos.” Taču jūs šeit veidojat jaunas attiecības. Tādā veidā jūsu bagāža atkal kļūst smaga. Minēšu nelielu piemēru.

Kad jūs palaidīsiet vējā kokvilnas vai papīra gabalu, tas pacelsies gaisā. Kāpēc tā notiek? Tie paceļas, jo tiem ir viegls svars. Tāpat, ja cilvēks ir viegls, viņš pacelsies garīgumā. Taču mūsdienās cilvēki ir apkrāvuši sevi ar smagu vēlmju nastu. Tādā veidā viņi paši sevi iznīcina. Kā lai tāds cilvēks sasniedz atbrīvošanos? Viņš runā daudzas lietas, bet nedara pat vienu lietu. Mums ir jābūt viegliem. Jāsamazina svars. Tad mēs varēsim pacelties cēlos augstumos.

Ja tev ie pārāk daudz pieķeršanās, tad tu neizbēgami sevi iznīcināsi. Cilvēks ar pasaulīgu pieķeršanos nevar būt Dieva sekotājs. Agrākos laikos, lai samazinātu pieķeršanos, cilvēki mēdza doties uz mežu. Taču uz mežu doties nav nepieciešams. Vienkārši dariet savus pienākumus! Mājās jums ir sieva un bērni. Rūpējieties par viņiem! Samaziniet savas pasaulīgās vēlmes! Ja tev lūdz palīdzību, palīdzi! Taču neattīsti pieķeršanos! Tu sasniedz arvien lielāku vecumu. Taču tev nav vēlēšanās ziedoties. Cilvēkiem mūsdienās nav ziedošanās gara. Ziedošanās ir joga jeb savienošana ar Dievu. Bet pasaulīgās baudas (*Bhoga*) noved pie slimības (*Roga*). Ievērojiet mērenību ar pasaulīgajām baudām! Ir labi, ja jūs varat samazināt savas vēlmes.

APZINIETIES VĒRTĪBU PIEDZIMŠANAI PAR CILVĒKU

Neskatoties uz svēto tekstu studēšanu, vēdu mācības izzināšanu, ja cilvēks nepieņem garīgo praksi, tad vienkārši viņa smadzenes kļūst par grāmatu. Bibliotēka parasti atrodas lielā ēkā. Tajā ir simtiem tūkstošu grāmatu un katrai grāmatai ir noteikts temats. Ja kāds uzdod jautājumu bibliotēkai, tā nevar sniegt atbildi. Kaut arī bibliotēkas ēkā ir daudz grāmatu, tā nevienam nevar atbildēt uz jautājumiem. Līdzīgi mēs kolekcionējam visas pasaulīgās lietas savā galvā. Mēs padarām savu galvu par bibliotēkas ēku. Tajā ir noglabāta dažāda veida informācija, bet nav atbildes ne uz vienu jautājumu. Kāds tam ir iemesls? Iemesls ir prakses trūkums.

Tādēļ mums nevajadzētu padarīt savu galvu par bibliotēkas ēku. Gūstiet praktisku pieredzi! Tā ir patiess garīgums. Neskatoties uz to, ka jūs dodaties pie izdaudzinaātiem gudrajiem un klausāties vēdu mācībā, ja jūs nepraktizējat garīgo praksi, tad tas viss ir bezjēdzīgi. Atbraukuši šurp no tālām vietām, neizveidojiet

šeit nevajadzīgas saistības, kas radīs jūsos nemieru! Apsēdieties vientulībā un apceriet Dievu! Patiesība ir viena, bet gudrais uzrunā to dažādos vārdos. Mums ir jāpaplašina mūsu skatījums; mums ir jāuztver Visums kā paša Dieva forma.

Kad jūs apskatāt dārglietas, jūs domājat par to nosaukumiem un formām: kaklarotas, rokassprādzes, auskari u.t.t. Jūs nedomājat par materiālu, par zeltu, no kura tās ir izveidotas. Līdzīgi visa matērija un objekti Visumā ir tā paša Dieva izpausmes. Viss ir viens, viss ir Dievs. Veiciet visas savas darbības Dievam par prieku, veltiet tās viņam! Nekad nedomājiet, ka Dievs ir kādā citā vietā un ka jūs atrodaties projām no viņa! Jums ir jāapzinās vienotība. Tikai tad dievišķas jūtas sāks izpausties jūsos.

Pakāpeniski sāciet mazāk runāt, mazāk dzirdēt un mazāk redzēt. Ir ļoti svarīgi redzēt mazāk. Ja jūs nevienu neieraugāt, jūs skatāties caur tālskati. Kādēļ? Kas tur slikts, ja jūs nevienu neieraugāt? Ieraugiet tikai to, kas ir jāredz! Kādēļ jums būtu jāsaskata nevajadzīgas lietas? No tā nav nekāda labuma. Tā ir atkarība. Jūs paverdzina maņas un tāpat arī prāts. Jūs sludināt vēdiskās mācības, bet paši nepraktizējat kaut vienu no šīm mācībām. Jūs esat varoņi runās, bet nulles darbos. Jums ir jābūt varoņiem praksē. Tikai tad jūs varēsiet dzīvē sasniegt piepildījumu. Cilvēka dzīve ir iecerēta svēta, cēla un piepildīta ar tikumiem. Bet mēs vienkārši atdodam šādu vērtīgu dzīvi, iemainot to pret pasaulīgām mantām. Cilvēka dzīve ir ārkārtīgi vērtīga. Šajā pasaulē nav nekā par to vērtīgāka. Mēs domājam, ka briljanti ir vērtīgi. Bet, kas piešķir vērtību briljantam? Tikai cilvēks! Mēs uzskatām, ka zelts ir vērtīgs. Kas piešķir vērtību zeltam? Cilvēks! Mājai un zemei ir vērtība. Kas piešķir tiem vērtību? Cilvēks! Tātad cilvēkam ir visaugstākā vērtība. Cilvēki ir vērtīgāki nekā visa pasaules bagātība. Bagātība nav svarīga. Taču cilvēka vērtība ir vissvarīgākā visā pasaulē. Kā cilvēciskām būtnēm mums ir jāattīsta cilvēciskās vērtības. Ja nav vērtību, tad kāds gan ir prieks no visa pārējā? Dritaraštram bija viss, ko vien var vēlēties. Viņam bija pēcnācēji, viņam bija biedri. Bet kāda gan no tā bija jēga? Sliktas domas radīja viņā stipru nemieru. Mēs varam būt bagāti, mums var būt dārgas zīda gultas un dīvāni un gaisa kondicionieri. Kad mēs sēžam pie kondicioniera, ķermenis ir vēss, bet galva ir karsta. Kāds tam ir iemesls? Prātam nav miera. Kad prātam nav miera, tad nav arī nekāda labuma no kondicioniera istabā. Tas cilvēkam nav labvēlīgs stāvoklis. Padariet savu stāvokli labvēlīgu. Kontrolējiet savu prātu. Prāts ir ļoti svarīgs. Prāts ir cilvēka verdzības un atbrīvošanas iemesls. Prāts cilvēku sasaista vai arī atbrīvo.

PRĀTS IR PIEĶERŠANĀS UN NEPIEĶERŠANĀS ATSLĒGA

Te ir durvis. Jūs ieliekat durvīs slēdzeni, bet slēdzenē ieliekat atslēgu. Kad jūs pagriežat atslēgu pa labi, durvis atslēdzas. Kad jūs pagriežat atslēgu pa kreisi, durvis aizslēdzas. Tā pati atslēga, tā pati slēdzene. Atšķirība ir tikai pagriešanas virzienā. Jūsu sirds ir slēdzene, bet prāts ir atslēga. Kad jūs pagriežat prātu pasaules virzienā, rodas pieķeršanās. Pagrieziet prātu Dieva virzienā un jūs sasniegsiet nepieķeršanos. Prāts ir atbildīgs gan par pieķeršanos, gan par nepieķeršanos. Pavērsiet savu prātu pretī Dievam.

Paskatieties uz savu māti. Ieraugiet viņā Dievu! Paskatieties uz savu dēlu un ieraugiet viņā Dievu! Paskatieties uz savu vīru un ieraugiet Dievu arī viņā! Jūs redzat Dievu ikvienā! Kad vien jūs kādu sveicināt, tas sasniedz Dievu. Taču izvairieties no pārspīlētām saistībām! Svami vienmēr jūs redz. Šeit ir daudz vecāku cilvēku. Viņi ir klausījušies Svami lekcijas daudzus gadus, bet, kad viņi iziet no šejienes, viņi tik un tā izveido pieķeršanās. Redzot tādus cilvēkus, pasaulē pieaug ateisms. Tā iemesls ir tāds, ka šiem

cilvēkiem pietrūkst sirsnīgas nodošanās Dievam. Apkārtējie zaudē ticību šādiem cilvēkiem, jo viņi nedara to, ko paši saka. Tāpēc dariet to, ko sakāt! Tikai tad jūs iemantosiet apkārtējo cieņu. Piepildiet savu dzīvi ar dievišķu mīlestību un pieredziet svētlaimi! Jūs to neiegūsiet no svētajiem rakstiem. To jums nevar iemācīt citi. Tā nāk vienīgi no sevis Paša! Tā ir pašrealizācija. Tas Pats ir Dievs. Un tā ir īsta svētlaimē. Nevērsiet savu skatījumu uz āru. Vērsiet skatījumu uz iekšpusi! Izprotiet, vai tas, ko jūs darāt, ir pareizi vai nepareizi. Pajautājiet sev, vai tas ir pareizi vai nepareizi – jā vai nē? Tad jūsu sirdsapziņa iedos jums skaidru atbildi. Jūsu sirdsapziņa vadīs jūs pa pareizo ceļu. Kad jūs to darāt, dziediet Dieva vārdu!